

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

visse grænser for organisationernes magtbeføjelser, når det gælder forhold, som er af afgørende samfundsmæssig betydning.

Jeg håber, at der kommer et resultat ud af de forhandlinger, vi nu skal føre med det af regeringen fremsatte lovforslag som udgangspunkt. Det er en nødvendighed, at et lovforslag gennemføres i løbet af de kommende 24 timer. Jeg føler mig aldeles sikker på, at vi alle går til dette udvalgsarbejde med en følelse af den alvor og det ansvar, der hviler på os for at nå et resultat, og det ville være en lykke for landet, om alle partier i løbet af nogle timer samlet kunne komme med en indstilling til vedtagelse her i det høje ting.

Aksel Larsen: Hvis det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) nærer det håb, han gav udtryk for i sine slutbemærkninger, vil jeg råde ham til at interessere sig for, at der ved forhandling mellem tingets partier i hvert fald bliver skabt mulighed for at nå et fælles standpunkt. Jeg ved ikke, om et sådant kan nås. Skal man tage hensyn til den agitation, der hidtil har været ført af venstre og de konservative, og skal man tage hensyn til de første taler, der blev holdt her ved begyndelsen af denne debat af de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Aksel Møller, er der ingen mulighed for, at dette ting kan nå til en enig indstilling. Men hvis det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) mener noget med det, han sagde om, at han håbede, at alle partier ville være med, vil jeg råde det ærede medlem til at medvirke til, at alle partier kommer til at deltage i de forhandlinger, der skal føres i det udvalg, der formentlig bliver nedsat. Hvis det ærede medlem ikke vil det, var det aldeles meningsløse udtalelser, så var det tomme ord.

Med hensyn til det, det ærede medlem sagde om sine ønsker, må jeg sige, at det jo i hvert fald er bebudet, at man fra visse sider her i salen vil forsøge at udvide og forværre det foreliggende lovforslag derved, at man vil inddrage andre konfliktramte områder. Ja, man vil muligvis sigte så højt — for ikke at beskyldte nogen for at sigte lavt — at man simpelthen ved lov vil for- søge at forbyde alle igangværende strejker.

Jeg vil advare imod det, dels fordi det vil være at begå en ualmindelig ondartet uretfærdighed overfor de arbejdere, det kommer til at gå ud over, dels fordi det vil være et trods alt hidtil uhørt overgreb mod dansk fagbevægelse. Jeg vil advare imod det med samme begrundelse, som der blev givet af den højtærede statsminister. Man skal være varsom med her i dette land at vedtage love, om hvilke man må vide, at de i afgørende grad er i strid med retsbevidstheden hos meget store dele af befolkningen. Det er ikke rigtigt, som det ærede medlem hr. Aksel Møller siger — eller var det måske det ærede medlem hr. Erik Eriksen, jeg husker det ikke — at den slags skal man ikke skele til. Det drejer sig ikke her om at skele; det drejer sig om, at dette ting skal søge at være i overensstemmelse med befolkningens retsbevidsthed, og man skal lade være med at lave love, hvis man ikke er sikker på, at de er af en sådan art, at befolkningen også er villig til at anerkende og respektere dem.

Lad os tage to af de områder, man i særlig grad har interesseret sig for udover olie- og benzinområdet: søfolkene og typograferne. Jeg giver ikke noget for de mange kraftige ord om lammelsen af landets eksport og de forfærdelige følger for valutaen, så længe de talere, der bruger de kraftige ord, ikke kan bekvemme sig til at forklare, hvorfor de ikke havde eet eneste ondt ord at sige om mælkestrejken, der efter Søren Overgaards påstand kostede landet 3 mill. kr. om dagen i tab af valuta, en strejke, som var langt, langt alvorligere end de strejker, der er i gang nu, fordi den simpelthen gik ud på ved i allerbøgstaveligste forstand at hælde mælken i grøften at få samfundet til — repræsenteret ved regering og folketing — at gribe ind og derved forhindre landarbejderne i at få en blot nødtørftig forbedring af deres dårlige arbejds- og lønvilkår. Så længe det ærede medlem hr. Erik Eriksen og hans ligesindede ikke føler trang til at tale om mælkestrejken og deres stilling til den, giver jeg ikke noget for deres tilsyneladende forargede og bekymrede ord om faren for landbrugseksporten og landets valuta, fordi der er sømands- strejke.

Det, der foreligger med hensyn til sø-